

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 178a/2025

privind controlul constituționalității articolelor 5 alineatele (2) și (3),
25 alin. (1) și 59 din Legea nr. 110 din 22 mai 2025 cu privire la
educația fizică și sport

*(avizarea federațiilor sportive de Comitetul Național Olimpic și
Sportiv)*

CHIȘINĂU

26 martie 2026

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dnei Liuba ȘOVA, *președinte de ședință*,
dlui Sergiu LITVINENCO,
dlui Ion MALANCIUC,
dlui Nicolae ROȘCA, *judecători*,
cu participarea dlui Vasili Oprea, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 4 august 2025,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 26 martie 2026, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea depusă la Curtea Constituțională la 4 august 2025, pe baza articolelor 135 alin. (1) lit. a) din Constituție și 25 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, de către dl Veaceslav Nigai, deputat în Parlamentul Republicii Moldova.

2. Autorul sesizării i-a solicitat Curții să verifice constituționalitatea articolelor 5 alineatele (2) și (3), 25 alin. (1) și 59 din Legea nr. 110 din 22 mai 2025 cu privire la educația fizică și sport.

A. Legislația pertinentă

3. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 16 Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nicio lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„[...]”

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

4. Prevederile relevante ale Legii nr. 110 din 22 mai 2025 cu privire la educația fizică și sport sunt următoarele:

Articolul 5

Dreptul la formarea asociațiilor sportive, a cluburilor sportive și a federațiilor sportive naționale

„[...]”

(2) Federațiile sportive naționale se formează de către cluburi sportive, asociații sportive și școli sportive, sunt recunoscute ca fiind funcționale în baza avizelor autorității administrației publice centrale din domeniul educației fizice și sportului (în continuare – autoritate publică centrală de specialitate) și sunt înregistrate la Agenția Servicii Publice.

(3) Pentru formarea și recunoașterea federațiilor sportive naționale și a asociațiilor sportive pe ramurile de sport recunoscute de Comitetul Internațional Olimpic (în continuare – CIO), Comitetul Național Olimpic și Sportiv (în continuare – CNOS) prezintă autorității publice centrale de specialitate avizul consultativ, care este parte a dosarului respectivei structuri asociative.

[...]”

Articolul 25

Federațiile sportive naționale

„(1) Federațiile sportive naționale sunt persoane juridice, apolitice, necomerciale, constituite din asocierea cluburilor sportive, a asociațiilor sportive și a școlilor sportive pentru o ramură de sport. Federațiile sportive naționale pot beneficia de statut de utilitate publică, care este atribuit în condițiile Legii nr. 86/2020 cu privire la organizațiile necomerciale.

[...]”

Articolul 59

Controlul și monitorizarea în domeniul educației fizice și sportului

„(1) Revocarea dreptului de funcționare a asociațiilor sportive, a cluburilor sportive și a federațiilor sportive naționale ține de competența autorității publice centrale de specialitate și se produce atunci când:

a) acțiunile structurii sportului devin ilicite, contrare bunelor moravuri, încalcă repetat reglementările antidoping, ordinea publică și periclitează securitatea statului;

b) structura sportului, fără a fi autorizată, urmărește alte scopuri decât cele prevăzute de statutul său;

c) hotărârile adunărilor generale ale structurilor sportului sunt luate cu violarea dispozițiilor statutare, a documentelor de constituire și a legislației;

d) structura sportului beneficiază de alte surse de finanțare decât cele permise de legislație.

(2) Revocarea dreptului de funcționare a unei structuri a sportului se face la cerere, în caz de dizolvare sau de lichidare, și are ca efect radierea acesteia din SIMDS.

(3) Decizia autorității publice centrale de specialitate de revocare a dreptului de funcționare a unei structuri a sportului poate fi atacată de cel care se consideră vătămat într-un drept al său recunoscut de lege, în ordinea contenciosului administrativ.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului sesizării

5. Autorul sesizării menționează că Legea nr. 110 din 22 mai 2025 cu privire la educația fizică și sport intră în contradicție cu Legea nr. 86 din 11 iunie 2020 cu privire la organizațiile necomerciale, fiind încălcat articolul 3 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 100 din 2 martie 2017 cu privire la actele normative, care stabilește că actul normativ trebuie să se integreze în cadrul normativ în vigoare.

6. În particular, autorul sesizării precizează că, potrivit articolului 13 alin. (6) lit. i) din Legea cu privire la organizațiile necomerciale, pentru înregistrarea unei federații naționale sportive persoana împuternicită depune la autoritatea competentă un set exhaustiv de acte, printre care avizul organului de specialitate al autorității publice. Totuși, articolul 5 alin. (3) din Legea cu privire la educația fizică și sport instituie, în privința federațiilor sportive, o cerință suplimentară față de această procedură, și anume obligația de a obține un aviz și din partea Comitetului Național Olimpic și Sportiv.

7. În acest context, autorul sesizării precizează că Legea nr. 86 din 11 iunie 2020 nu-i recunoaște Comitetului Olimpic vreun rol în procedura de avizare a federațiilor sportive. Prin stabilirea unei condiții neprevăzute de legea menționată, autorul consideră că articolul 5 alin. (3) din Legea nr. 110 din 22 mai 2025 aduce atingere dreptului fundamental la libera asociere, deoarece instituie o barieră administrativă abuzivă, de natură să restrângă exercitarea acestui drept.

8. Pe de altă parte, autorul sesizării susține că, potrivit articolului 16 alineatele (3) și (4) din Legea cu privire la organizațiile necomerciale, măsura suspendării activității sau a lichidării unei organizații necomerciale poate fi dispusă exclusiv de către instanța de judecată. Totuși, articolul 59 din Legea cu privire la educația fizică și sport îi acordă autorității publice centrale de specialitate competența de a revoca dreptul de funcționare al unei federații sportive. Autorul sesizării consideră că această soluție normativă contravine în mod direct prevederilor Legii cu privire la organizațiile necomerciale. Din aceleași motive, acesta susține încălcarea dreptului la un proces echitabil.

9. Totodată, autorul susține că reglementările contestate instituie un tratament juridic diferențiat și defavorabil față de federațiile sportive naționale, în raport cu alte organizații necomerciale.

10. În final, autorul sesizării susține că articolele 5 alineatele (2) și (3), 25 alin. (1) și 59 din Legea nr. 110 din 22 mai 2025 încalcă articolele 16, 20, 23 și 54 din Constituție, precum și articolul 11 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

B. Aprecierea Curții

11. Examinând admisibilitatea sesizării, Curtea constată următoarele.

12. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a articolelor 5 alineatele (2) și (3), 25 alin. (1) și 59 din Legea cu privire la educația fizică și sport, ține de competența Curții Constituționale. Aceste dispoziții nu au constituit anterior obiect al controlului de constituționalitate.

13. Conform articolului 25 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, deputații din Parlament au competența de a sesiza Curtea Constituțională.

14. Autorul sesizării menționează că prevederile contestate contravin articolelor 16 (*egalitatea*), 20 (*accesul liber la justiție*), 23 (*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*) și 54 (*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*) din Constituție.

15. Curtea reiterează că pentru a fi aplicabile articolele 23 și 54 din Constituție, autorul sesizării trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile fundamentale garantate de Constituție. Abia în cadrul analizei caracterului justificat al ingerinței abstracte în drepturile fundamentale garantate de Constituție Curtea poate pune în operă prevederile acestor articole (a se vedea DCC nr. 15 din 16 februarie 2023, § 19; DCC nr. 90 din 28 iulie 2025, § 18).

16. Referitor la pretinsul tratament diferențiat, Curtea reamintește că discriminarea are loc atunci când persoane aflate în situații asemănătoare sunt tratate diferit (discriminare directă) sau atunci când persoane care se află în situații diferite sunt tratate în același mod (discriminare indirectă), cu excepția cazului în care un asemenea tratament este justificat în mod obiectiv și rezonabil. O condiție esențială pentru existența tratamentului diferențiat o reprezintă caracterul comparabil al situațiilor (a se vedea HCC nr. 2 din 12 ianuarie 2021, § 21; HCC nr. 16 din 20 mai 2021, § 39; HCC nr. 35 din 9 noiembrie 2021, § 152). Verificarea respectării acestei cerințe implică compararea situației persoanei cu cea a subiectelor în raport cu care pretinde un dezavantaj (a se vedea HCC nr. 8 din 6 aprilie 2023, § 32).

17. Autorul sesizării a pretins că, atunci când reglementează condițiile de instituire și statutul federațiilor sportive naționale, prevederile contestate menționate la § 3 *supra* instituie un tratament juridic diferențiat defavorabil față de federațiile sportive naționale, în raport cu alte organizații necomerciale. În acest context, Curtea menționează că egalitatea de tratament nu presupune aplicarea aceluiași tratament pentru toate tipurile de organizații necomerciale, în special atunci când o organizație este diferită de alta, potrivit unor criterii obiective. Principiul egalității presupune un tratament egal în situații egale. Faptul că federațiile sportive naționale au competențe și desfășoară activități care se deosebesc de cele desfășurate de alte asociații, *i.e.* exercită atribuții de reglementare, coordonare și control în cadrul ramurii/probei de sport pe care o reprezintă (a se vedea articolul

25 alineatele (8)-(10) din Legea nr. 110 din 22 mai 2025), justifică caracterul diferit al situațiilor. În jurisprudența sa, Curtea a menționat că principiul non-discriminării, garantat de articolul 16 din Constituție, nu implică uniformitatea, ci presupune un tratament egal în situații egale. Pentru situații diferite, tratamentul juridic poate fi diferit (a se vedea DCC nr. 12 din 3 februarie 2020, § 18; DCC nr. 105 din 1 iulie 2021, § 40).

18. Curtea observă că autorul a argumentat incidența articolului 11 din Convenția Europeană, care garantează libertatea de întrunire și de asociere. În jurisprudența sa, Curtea menționat că dreptul la libertatea de asociere, garantat de articolul 11 din Convenția Europeană, este reglementat la nivel național, *inter alia*, prin articolul 41 din Constituție. În acest context, Curtea reiterează că articolul 41 din Constituție prevede posibilitatea cetățenilor de a se asocia, în mod liber, în partide sau formațiuni social-politice sau alte tipuri și forme de organizații, care nu au scopuri lucrative și nu urmăresc obținerea sau împărțirea unor beneficii. Pe baza acestui drept, persoanele pot participa la viața politică, științifică, socială și culturală sau de a-și realiza o serie de interese legitime comune (a se vedea DCC nr. 85 din 19 iunie 2019, § 15; DCC nr. 177 din 15 decembrie 2022, § 26; DCC nr. 117 din 28 septembrie 2023, § 21).

19. Autorul susține că Legea cu privire la organizațiile necomerciale nu-i recunoaște Comitetului Național Olimpic și Sportiv vreun rol în avizarea structurilor sportului care solicită dobândirea statutului de federație sportivă națională și că, prin instituirea acestei condiții, se aduce atingere dreptului la libera asociere. Deși autorul a contestat atât articolul 5 alineatele (2) și (3), cât și articolul 25 alin. (1) din Legea cu privire la educația fizică și sport, Curtea observă că condiția privind prezentarea avizului consultativ este reglementată la articolul 5 alin. (3) din Lege. Potrivit acestei norme, în procedura de recunoaștere a federațiilor sportive, Comitetul Național Olimpic și Sportiv îi prezintă autorității publice centrale de specialitate un aviz consultativ.

20. Curtea observă că contextul normativ în care operează această condiție face ca impactul său asupra exercițiului libertății de asociere să fie minim. Calitatea de federație sportivă este recunoscută prin decizia autorității administrației publice de specialitate, care verifică îndeplinirea tuturor condițiilor stabilite de lege, inclusiv conținutul avizului consultativ, fără ca acesta să aibă o valoare absolută sau determinantă. Din chiar denumirea avizului - „consultativ” - rezultă că legea nu-i acordă un caracter obligatoriu, iar autorul sesizării nu a prezentat argumente care să demonstreze contrariul. Pe de altă parte, având în vedere rolul federațiilor în dezvoltarea sportului, Curtea consideră că condiția obținerii unui aviz consultativ din partea Comitetului Național Olimpic și Sportiv poate fi justificată prin motive de interes public, între care respectarea regulilor antidoping, asigurarea integrității competițiilor sportive, certificarea activităților sportive ș.a. Astfel, în lipsa altor argumente, Curtea constată că acest capăt al sesizării este inadmisibil.

21. Cu referire la articolul 20 din Constituție, care garantează accesul liber la justiție, autorul sesizării a contestat în integralitate articolul 59

din Lege. Totuși, autorul nu a formulat argumente de neconstituționalitate privind motivele revocării dreptului de funcționare al asociațiilor sportive, al cluburilor sportive și al federațiilor sportive naționale stabilite la literele a)-d) din alineatul (1), nici în privința alineatelor (2) și (3) din articolul 59. Acesta a contestat doar faptul că decizia de revocare a dreptului de funcționare al federațiilor sportive naționale ține de competența autorității publice centrale de specialitate, competență care este reglementată în teza întâi din alineatul (1) al articolului 59 din Lege. Potrivit autorului sesizării, acest fapt afectează accesul liber la justiție al persoanei interesate.

22. Din această perspectivă, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, în situațiile în care un organ administrativ competent să soluționeze chestiuni ce țin de „drepturi și obligații cu caracter civil” nu întrunește toate garanțiile prevăzute de articolul 6 § 1 din Convenție, nu poate fi reținută o încălcare a acestui articol, atâ timp cât deciziile sale sunt supuse ulterior controlului unei instanțe judecătorești care dispune de competență deplină (a se vedea *Ramos Nunes de Carvalho e Sá v. Portugalia* [MC], 6 noiembrie 2018, § 132; *Peleki v. Grecia*, 5 martie 2020, §§ 58–60).

23. Curtea observă că articolul 59 alin. (3) din Legea cu privire la educația fizică și sport prevede în mod expres posibilitatea contestării în instanța de contencios administrativ a deciziei autorității publice centrale de specialitate privind revocarea dreptului de funcționare al unei structuri a sportului de către persoana care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege. Această reglementare asigură accesul efectiv la justiție și permite supunerea actului administrativ în discuție unui control de legalitate deplin.

24. Așadar, Curtea nu reține existența unei ingerințe în articolul 20 din Constituție, de vreme ce persoanele dispun de o cale efectivă de acces la o instanță judecătorească cu competență deplină, care poate efectua un control în fapt și în drept al deciziei de revocare.

25. Referitor la argumentele sesizării privind existența unor deficiențe de tehnică legislativă, Curtea observă că, deși autorul sesizării a invocat incidența mai multor articole din Constituție, în argumentele sale, acesta susține o contradicție între normele contestate și prevederile Legii nr. 86 din 11 iunie 2020 cu privire la organizațiile necomerciale și ale Legii nr. 100 din 2 martie 2017 cu privire la actele normative.

26. În acest sens, Curtea reiterează că examinarea constituționalității unei prevederi legale are în vedere compatibilitatea acesteia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, nu compararea prevederilor cuprinse în același act normativ sau în acte normative infraconstituționale diferite și raportarea formală a unei concluzii care ar rezulta din comparație la principiile Constituției (a se vedea DCC nr. 50 din 2 mai 2023, § 22). Prin urmare, orice critică de neconstituționalitate trebuie raportată în mod argumentat la o prevedere din Constituție (a se vedea DCC nr. 58 din 5 iunie 2025, § 23).

27. În subsidiar, Curtea notează că textele de lege citate confirmă faptul că Legea cu privire la organizațiile necomerciale are caracter de *lex generalis*, iar Legea cu privire la educația fizică și sport are caracter de *lex specialis*. În condițiile în care două legi au o forță juridică egală,

au un câmp de aplicare prestabilit și rămân valide pentru domeniul pe care îl reglementează, norma aplicabilă se determină potrivit regulii de interpretare *lex specialis derogat legi generali*. În orice caz, o pretinsă incompatibilitate între două sau mai multe norme legale infraconstituționale cuprinse în același act normativ sau în acte normative distincte nu constituie o problemă de constituționalitate, ci reprezintă un conflict de legi, a cărui rezolvare îi revine judecătorului de drept comun (a se vedea DCC nr. 104 din 5 septembrie 2024, § 22).

28. În consecință, pe baza celor menționate mai sus, Curtea constată că sesizarea privind controlul constituționalității este inadmisibilă și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, pe baza articolelor 135 alin. (1) lit. a), 140 alin. (2) din Constituție, 27 alin. (2) și (4) litera d), 37 și 40 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională

D E C I D E:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea domnului Veaceslav Nigai, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, cu privire la controlul constituționalității articolelor 5 alineatele (2) și (3), 25 alin. (1) și 59 din Legea nr. 110 din 22 mai 2025 cu privire la educația fizică și sport.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte de ședință

Liuba ȘOVA

Chișinău, 26 martie 2026

DCC nr. 53

Dosarul nr. 178a/2025